

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 27861/2023
27.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Петар Митић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Мирослав Нешић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1552/23 од 20.04.2023. године, у седници одржаној 27.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1552/23 од 20.04.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1552/23 од 20.04.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П 226/19 од 31.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се утврди да је ништав Уговор о поклону непокретности закључен у ... између ВВ из ..., као поклонодавца и тужене као поклонопримца овереног од стране јавног бележника Ненада Манића из ..., под бројем ОПУ-1: 56-2018 од 13.02.2018. године о поклону права коришћења кат. парцеле бр. .../... и својине на породичној стамбеној згради која се налази на кат. парцели бр. ... уписана у ЛН бр. ... за КО Ставом другим изреке, стављено је ван снаге решење којим је усвојена привремена мера Основног суда у Бујановцу П 226/19 од 11.04.2019. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженој надокнади трошкове парничног поступка од 106.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1552/23 од 20.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиле и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Према члану 404. Закона о парничном поступку ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана. Тужила у ревизији није пружила доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се оспоравањем мотива тужене за закључење спорног уговора о поклону указивањем на здравствено и психофизичко стање сада пок. ВВ, као поклонодавца, заправо оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Тужба у овој правној ствари ради утврђења ништавости уговора о поклону поднета је 09.04.2019. године, вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применим члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Применом члана 165. става 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, Врховни суд је одбио захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију јер то нису трошкови потребни за вођење ове парнице.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**